

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krtiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle nájdete ...

BOH PRIJÍMA NAŠE POKÁNIE
str. 1

EXISTUJE KONIEC ?
str. 1

Kristus je nekonečné bohatstvo
str. 1
... pokračovanie...
na str. 3

Svedectvo viery
Chrisanti Menexi
Vangelis Menexis
str. 2

BOH JE ZHOVIEVAVÝ A ČAKÁ
str. 3

TELEVÍZIA A INTERNET
str. 3

Rozhodnutie, ktoré sa nedá odpustiť
str. 4

ČO HOVORÍ BOŽIE SLOVO:
Hriešnik môže byť spasený skrze skutky milosrdenstva
str. 4

ODOBRATIE CIRKVI
... pokračovanie článku...

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

str. 4

BOH PRIJÍMA NAŠE POKÁNIE

Spása človeka je založená na pokání a odpustení, nie na bezhriešnosti alebo na dokonalosti. Samozrejme, že kresťan nezostáva v hriechu tvrdiac, že je všetko v poriadku. Je si dobre vedomý vôle Boha a pozná rozdiel medzi svetom a "vecami, ktoré sú vo svete". Kresťan nebeží s ostatnými k tej istej nadmiere nepokoja. Kresťan má averziu voči hriechu tak, ako sa jahňatu hnusí blato a špinavá voda. Je však možné, že kresťan zhreší zo slabosti, z nevedomosti alebo kvôli útoku, ktorý pripravil nepriateľ. Okrem toho môžeme povedať, že chyby máme v mnohých veciach každý deň, presne ako na to poukazuje apoštol Jakub. „**Moji bratia, nebuďte mnohí učiteľmi... Lebo mnoho klesáme všetci.**” (Jakub 3:1-2)

Každú nedeľu, keď sa všetci kresťania zhromažďujú k pamiatke nášho Pána Ježiša Krista, sami seba skontrolujú, predtým než prijímú telo a krv nášho Pána, a žiadajú odpustenie po tom, čo oľutovali svoje priestupky alebo hriechy, ktoré spáchali počas týždňa.

Naše pokánie je radosť nášho nebeského Otca, lebo aj samotný Pán povedal: „**Tak bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie, väčšia ako nad deväťdesiatdeväť spravodlivými, ktorí nepotrebujú pokánia**” (Ev. Lukáša 15. 7)

Pokánie nie je pravidlo, pri ktorom nevieme, čo robíme. Nečínime ho za hriech, ktorý sme nespáchali, ale za konkrétny hriech, ktorý sme spáchali; a ponáhľame sa napraviť svoju cestu a skutky. Pán poslať listy siedmim cirkvám v Malej Ázii. Piatiť z nich hovorí, akú majú chybu, a vraví: „**Čiňte pokánie**”. Ale v dvoch nehovorí „čiňte pokánie”, pretože sa u nich nenašiel ani priestupok, ani hriech. Čo znamená „pokánie”? V Písme je verš, ktorý jasne definuje význam pokánia: „**ten, kto vyzná a opustí (svoje hriechy), dôjde milosrdenstva**”. Priznať naše hriechy znamená uvedomiť si, čo sme vykonali a zavrhnúť ich a nedržať ich, ale sa ich vzdať. Lebo koľko vecí neľutujeme! Fráza „joj, keb som to vtedy vedel,” vyjadruje všetko. Často

ľutujeme niečo, čo sme urobili a čo sa vyvinulo zle. Naše priestupky, chyby a hriechy sa nikdy neobracajú na náš úžitok. Vždy sa obrátia na zlé a na ich opačnom konci je smrť. „**Odplatou za hriech je smrť**” dočítame sa v Písme, ako aj: „**Lebo čokoľvek seje človek, to bude i žat'. Lebo ten, kto seje v svoje telo, z tela bude žat' porušenie.**” (Galatským 6:7-8)

Nemôžeš byť fajčiarom a očakávať, že budeš mať zdravé a pevné pľúca. Nemôžeš pravidelne piť alkohol a očakávať, že budeš mať silnú pečeň. Všetky priestupky a prehrešky majú príslušný dôsledok – to jest zlý dôsledok. Keď človek činí pokánie, a robí to hneď, uverí v Krista a prijme Jeho Evanjelium ako Božie Slovo, potom všetky skutky tela, ako je napísané v liste Galat'anom, odchádzajú, a on je naplnený ovocím Ducha Svätého, to jest „láskou, radosťou, pokojom, zhovievavosťou, jemnosťou, dobrom, vierou, pokorou, zdržanlivosťou”.

Až potom bude kresťan v úplne bezpečnom stave, plný požehnaní a večnej nádeje.

Kristus je nekonečné bohatstvo

Väčšina ľudí volá meno Ježiša Krista len vtedy, keď čelia ťažkostiam vo svojom každodennom živote. Chcú, aby vyliečil ich choroby, aby pomohol, aby ich firma prosperovala, aby pomohol ich deťom, aby sa im darilo. Chcú Ho na všetko to, čo sa týka života na tejto zemi. Ježiš Kristus však neprišiel, aby splnil pozemské zaslúbenia. Nikdy človeku nesľúbil bezstarostný život. Prišiel, aby priniesol nebeské zaslúbenia. Zaslúbenia večného života. Práve preto privolať človeka, aby činil pokánie. Kázanie Ježiša Krista bolo jasné: „**Čiňte pokánie! Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo**” (Matúš 4:17). To samozrejme neznamená, že ho náš celý život nezaujímá, alebo že do našich životov zázračne nezasahuje. Ježiš Kristus sám povedal: „**Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jest'? alebo: Čo budeme piť'? alebo: Čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohanía, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané**” (Matúš 6:31-33). Takže to, čo je dôležité, a čo Boh chce, aby sme pochopili skrze Jeho Slovo, je Jeho veľká láska k človeku, Jeho túžba navždy žiť s človekom. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus prišiel na tento svet. Božie Slovo hovorí: „**Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život**” (Ján 3:16).

... pokračovanie na strane 3

EXISTUJE KONIEC ?

Tam, kde existuje začiatok, existuje aj koniec. Všetci sa pýtame na koniec našej planéty, a potom aj na koniec vesmíru. Sväté Písmo začína vraviť: „**Na počiatku stvoril Boh nebesia a zem**”. Takže celé Sväté Písmo, počnúc knihou Genesis, pojednáva a vysvetľuje začiatok všetkého a končí knihou Zjavenia, v ktorej sa odhaľuje koniec. **Raz všetko akosi začalo, ale raz sa všetko aj skončí.** V Genesis sa píše, že Boh vytvoril nebesia a zem, zatiaľ čo v knihe Zjavenia sa dočítame: „**Nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme**”. Všetci súhlasia, že zem je blízko svojho zániku. Niektorí vravia, že sme viac než blízko. Sväté Písmo hovorí, že koniec sveta nastane hneď. **Náš Pán Ježiš Kristus stihne prísť pred koncom sveta a obnoví zem tak, aby na nej mohol vládnuť 1000 rokov spolu s veriacimi, ktorí na Neho čakajú.** „**Lebo keď zaznie hlas archanjela a trúba Božia, sám Pán zostúpi z neba.**” **Zviaže diabla a bude vládnuť a žiť so svojimi veriacimi tisíc rokov. Vtedy zem znova najde svoju rajskú funkciu, bude odpočívať od atómových experimentov a jedovatých odpadov. Na tvári zeme zavládne pokoj, tak ako to hovorí aj prorok Izaiáš: „Vlk bude bývať s baránkom, a pardus bude ležať s kozľaťom, tefa a ľvica a krmný dobytok budú spolu, a malé chlapča ich povedie; krava a medvedica budú sa spolu pásť, aj ich mláďatá budú spolu ležať, lev bude žrať slamu ako vól, a dieťa, ktoré požíva prsia, bude sa hrať nad dierou jedovatého hada, a**

odstavenec siahne svojou rukou na dieru baziliskovu. Neuškodí ani nezahubí na celom vrchu mojej svätosti, lebo zem bude plná známostí Hospodinovej tak, ako čo vody pokrývajú more.” (Izaiáš 11:6-9) Tisíc rokov bude zemi vládnuť Ježiš Kristus a Jeho svätí veriaci. Život bude veľmi krásny, lebo sa zastaví znečistenie atmosféry a mora a všetkých vôd. Vo všetkých srdciach bude prebývať láska a na zemi bude vládnuť pokoj. „**A skujú svoje meče v motyky a svoje kopie v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meča, ani sa viacej nebudú učiť' boju.**” (Izaiáš 2:4) Tie národy, ktoré sa teraz snažia navýšiť zásoby zbraní a minúť peniaze na lietadlá, tanky, raketové strely ich zbrane zostanú zbytočné. Takto bude vyzeráť koniec sveta? V dnešnej dobe ľudia čakajú na nejakého svetového vodcu, ktorý príde a napraviť svet. Vlastne sa snažia pripraviť mu priestor, aby mohol prísť a zachrániť nás. Ten, ktorý príde, žiaľ, veci zhorší presne tak, ako to urobil Hitler, Musolini a všetci podobní vojnoví vodcovia, zničiac svoj národ s ambíciou stať sa vodcami Európy a celého sveta. Tentoraz príde antikrist! Evanjelium nám poskytuje všetky jeho vlastnosti, dokonca aj číslo jeho mena (666) je napísané v knihe Zjavenia (13:18). Čakajme na Ježiša Krista, aby prišiel, zachránil nás, spasil nás, znova nastolil poriadok, a aby zachránil zem pred prírodnou katastrofou. Čo príde po tom? „**A videl som veľký trón biely i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebo, a miesto im nebolo nájdene. A videl som mŕtvych, malých i veľkých, stojacich pred trónom Božím. A otvorili sa knihy, a otvorila sa aj iná kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov.**” (Zj. 20. 11-12)

Svedectvo viery

Kristus sa stal mojim vodcom

Narodila som sa v jednej malej dedinke na Chalkidikách v chudobnej rodine bez otca. Moja mama, vdova, ma svojím spôsobom naučila uctievať Boha. Keď som dovŕšila osemnásť rok, niečo ma pohlo, aby som odišla z Makedónie do Atén študovať. Samozrejme, s pomocou mojej staršej sestry Ruly, ktorá v tom období pracovala v kine na vstupnom. Moja mama ma ale nechcela pustiť, lebo vedela, že keď odídem od nej, stratím sa. V jeden večer si pamätám, že som sa pomodlila: „Pomôž mi, Bože, chcem študovať.“ Hneď prišla aj odpoveď. List od sestry Ruly s určitým množstvom peňazí, v ktorom ma pozývala, aby som sa čo najrýchlejšie prišla zapísať na doučovanie. Moja radosť bola veľká, ale stupňoval sa aj smútok mojej mamy. Nakoniec sa vzdala a s plačom mi povedala: „Chod' a nech Ťa Boh osvieti.“ A presne to sa stalo. Teraz sa nachádzam v úplne inom prostredí, ako som žila predtým. Spočiatku ma stretli ťažkosti, ale môj cieľ ich vzdialil odo mňa.

Ako prechádzal čas, dotkla sa ma silná premena mojej sestry Ruly. Ostala som veľmi prekvapená, no nebudilo ma to, aby som sa aj ja začala zaujímať o svoju dušu. Vedela som veľmi dobre, ako žila, ako pôsobila sama v Aténach s veľkou slobodou. No svetlo Evanjelia prišlo, aby osvietilo jej tmavú cestu. Odvtedy sa zmenil jej život. Tento zážrak ma presvedčil o tom, že Kristus je živý. Jeden deň mi poradila, aby som išla počúvať kázeň do Slobodnej apoštolskej cirkvi Letníc. Keď som vošla do vnútra, počula som hlas: „Čo tu chceš vo vnútri? Si veľmi mladá, aby si nasledovala Evanjelium, musíš najprv podrásť. Na druhej strane, ty nie si hriešna a Kristus zachraňuje iba hriešnych. Musíš najprv upadnúť do hriechu tak, ako tvoja sestra. Máš ešte čas pred sebou.“ Tieto logické výhovorky ma zastavili. Nechcela som sa zaujímať o spásu svojej duše. Samoospravedlňovanie, že nie som hriešna, pretože môj život bol dobrý, vo mne rástlo. Ďakujem svojmu Spasiteľovi za ten zázračný spôsob. Bola tretia hodina popoludní, keď som počula jeden sladký, silný, dôrazný hlas v mojej izbe: „Si hriešna.“ Na chvíľu som si pomyslela, že je to moja sestra, ale na jej hlas sa vôbec nepodobal. Od tej chvíle vo mne rástla ťarcha zodpovednosti a hriechu. Prosila som o odpustenie a žiadala milosť Božiu. Na druhej strane mi moja mladosť bránila dôjsť k tomu, aby som pozvala Ježiša Krista, Spasiteľa sveta. Prišiel ale deň, v ktorom si Ježiš Kristus so mnou uzavrel schôdzku. 29.3. 1969. Pán poslal do nášho bytu brata Leonidasu.

Slovo Božie prešlo mojim vnútrou a úplne ma ovládlo úžasnými slovami Ducha Svätého, ktoré mi hovoril jeho sluha. Rozprával mi o mladíkovi, ktorý mal veľa hmotného majetku. V určitej chvíli mi moc Slova poukázala na to, že aj ja mám bohatstvo, a tým je moja mladosť. Potrebujem ho dať na stôl Pánov, a nie premárniť vo svete. Slovo sa ma zmocňovalo.

Áno, toto slovo pravdy sa ma zmocnilo a v tú chvíľu zo mňa vykorienilo tú prekážku mladosti. A tak som prijala Ježiša Krista. Odvtedy sa všetko zmenilo, plány, sny, lebo som nechala, aby ma viedol. Stala som sa učenicou Ježiša Nazaretského. Niekoľko dní potom, ako som prijala Krista, má Pán pokrstil Duchom Svätým. Zázračne sa o mňa Pán postaral aj v téme manželstva, darujúc mi brata Vangelisa a tri deti. Odvtedy kráčam s Kniežat'om pokoja.

Som skutočne šťastná, pretože som sa stala otrokyňou Jeho pravdy. Čakám na Neho spolu so všetkými Jeho deťmi.

Chrisanti Menexi

Kristus mi odkryl, že musím vo svojom živote zachovávať Evanjelium

Je to jedna história, ktorá začala pred mnohými rokmi v jednej chudobnej opravre obuvi v Pireuse. Pokazili sa mi topánky a rozmýšľal som, kedy sa mi naskytne príležitosť ísť k obuvníkovi opraviť ich. „Existuje jeden dobrý obuvník, povedala mi mama, „choď k nemu, dieťa moje, je veľmi chudobný, najchudobnejší v celom okolí.“ Volal sa Giorgos Sirakos. Išiel som teda, nebolo to ďaleko. Pozdravil som sa mu a poprosil, aby mi opravil topánky, ak sa dá hneď. Keď mi opravoval topánky, ja som ho pozoroval a bol mi sympatický, lebo som rozmýšľal nad jeho veľkou chudobou. Bol to starec nad 85 rokov a jeho vlasy boli žiarivo biele. Vtedy som si spomenul na svojho otca, ako mi hovoril: „Keď stojíš pred starcami, nerozprávaj, ale počúvaj.“ Rozmýšľal som v sebe o tom, čo by asi mohol vedieť tento chudobný človek. Sedel som v jeho podniku, ktorý nemal viac ako tri metre štvorcové a čakal som, kedy dokončí, pretože som bol dohodnutý s kamarátmi. Zrazu mi moje myšlienky prerušil obuvník: „Máš to hotové, dieťa moje.“ Zaplatil som mu a chcel som odísť. Keď som išiel otvoriť dvere, začul som obuvníkov hlas, ako mi hovorí: „Dieťa moje, kam chceš ísť bez svetla?“ Otočil som sa a nerozumne som povedal: „Dedo, toľko svetla, čo má vonku slnko, ti nestačí?“ Odpoveď, ktorú mi dal, mi prešla dušou ako meč. „Toto svetlo, dieťa moje, nesvieti do duše človeka.“ „A ktoré je to svetlo, ktoré svieti, tam, kde hovoríš ty?“ povedal som. Vtedy natiahol svoju ruku a dal mi evanjelium a dodal: „Toto je to svetlo, ktoré svieti na tmavé miesta ľudskej duše.“ Usmial som sa na neho váhajúc a povedal som: „Ďakujem ti, dedo, za všetko.“ A rýchlo som odišiel. Keď som sa vzdialoval od jeho obuvi, rozmýšľal som, ako to, že aj napriek tomu, že bol tak chudobný, jeho myšlienky a slová mali tak bohatý obsah. Kto ho tomu naučil? Asi táto kniha. Keď som prišiel domov, hodil som knihu na policičku a išiel som von do štvrte. Vrátil som sa neskoro pred pol nocou. Pripravil som sa na spánok a ľahol som si spať. Na obuvníka a Novú zmluvu som zabudol. Nemal som pohnútky k náboženským veciam, skôr opačne. Zrazu som započul jeden sladký hlas, ako mi hovorí: „Vstaň a čítaj si moje Evanjelium.“ Prvá myšlienka bola, že niekto išiel okolo a rozpráva sa. „Spi už,“ povedal som si. Za chvíľu prišiel ale ten istý hlas. Vtedy som vstal a snažil som sa zistiť, či mi namiesto knihy nedal nejaký prehrávač, ale nebolo to tak. Tá kniha bola Evanjelium. Zobral som ho do rúk a prezrel som ho tak, ako to robím, keď počítam peniaze. Ľahol som si spať. Hodiny ukazovali tretiu hodinu v noci. Keď som sa upokojil, lebo som sa postaral o to, aby som ten hlas už viac nepočul, zaznel ten istý hlas tretikrát: „Vstaň, aby si si čítal moje Evanjelium.“ Povedal som si, musím sa pomodliť. Niečo sa deje. Rozpamätal som sa na neznámeho Boha, ktorého mali naši dávni predchodcovia. „Pomodlím sa k nemu,“ povedal som si a pomalíčky, pomaly som predniesol jednu krátku modlitbu. „Neznámy dobrý Bože ľudí, Ty vieš, prečo mi radiš, aby som čítal Evanjelium. Možno sa tam nachádza nejaké veľké tajomstvo života pre človeka. Prosím Ťa, nechaj ma zaspáť

a ja Ti sľubujem, že ho prečítam. Ak bude správne, budem ho aj nasledovať celý svoj život.“ Úprimne, zaspal som hneď, a napriek tomu, že som vstal skoro, bol som odpočinutý a radostný. Hneď som zobral Evanjelium a išiel som priamo k obuvníkovi. Bol som naplnený jednou nevysloviteľnou radosťou a slasťou ešte aj na svojom tele. Otvoril som dvere a namiesto pozdravu som zvolal: „Dedo, rozhodol som sa nasledovať Evanjelium vo svojom živote a toto, čo sa v ňom píše, chcem robiť.“ Dedo prepukol v hlboký plač až vzlykanie. Zdvihol ruky a dosť dlho opakoval tieto slová: „Ďakujem ti, ďakujem ti môj sladký Ježišu.“ Po čase prišla aj jeho manželka, donesúc mu obed zabalený v ručníku. Rozhovor sa už pred tým vyvíjal o Evanjeliu a sladkom dedovom Ježišovi, keď že tam bol ešte jeden pán. Dedo vysvetlil babke príhodu z môjho včerajšieho večera a ona sa veľmi zaradovala. Povedala: „Pomodlime sa,“ a zobrala šatku, aby si pokrýla hlavu. Ich postoj bol veľmi cudný a ďakoval Bohu za mňa. Pozeral som na nich a keď som otvoril svoje ústa a povedal: „Pane Ježišu“ zostúpila na mňa nebeská sila a ja som padol na kolena skoro pod lavicu a počul som zvuk, ako keď niekto otvoril ťažké veľké dvere. Vtedy som začal úpenlivo plakať minimálne pol hodiny. Keď som vstal, bol som veľmi šťastný, radostný, žiarivý, a to jedno, čo vo mne ostalo, bol pokorný Ježiš. Vtedy som si spomenul, že keď som bol malý, otec mi povedal: „Keď vyrastieš a naučíš sa čítať, nezaneďbaj, aby si si prečítal knihu, ktorá sa volá „Sväté Písmo“, pretože ju napísal Boh pre človeka.“ Z veľkým dojatím mi dedo povedal: „Zober si ju, je na polici.“ Zobral som Sväté Písmo do svojich rúk, stlačil som ho silno, pozdravil deda a odišiel domov. Keď som spozoroval, aké je hrubé, zarmútil som sa, lebo som sa neopýtal deda, odkiaľ mám začať čítať. Vtedy som znova ako keby zázračne, počul ten sladký hlas: „Začneš čítať túto knihu od Skutkov Apoštolských.“ Moja radosť bola ešte väčšia. Úplne som sa oddal spoznávaniu Evanjelia. Keď som sa dostal k druhej kapitole Skutkov Apoštolských, pozastavil ma verš, pri ktorom som zbystril. **A Peter im povedal: „Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.“** (Sk.Ap. 2. 38) Hneď s úžasom som si povedal: „Čiže Ducha Svätého môžem prijať aj ja a stať sa apoštolom Ježiša Krista.“ Neviem koľkokrát som vkuse čítal tieto verše. Nakoniec som si povedal, že bude užitočnejšie, aby som išiel k obuvníkovi a opýtal sa. Takže naspäť k dedovi. „Prosím Ťa, dedo vysvetli mi, či náhodou nerozumiem tomu zle,“ a prečítal som mu konkrétne verše. „Ja som vyrozumel, dedo, že aj ja môžem prijať Svätého Ducha.“ Pousmial sa, preukazujúc vďačnosť, upokojil ma, povediac: „Keď čítaš Evanjelium s jednoduchosťou a veríš mu, tak ti hovorí. Presne tak dieťa moje.“ Odvtedy som z horlivosťou začal prešiel za Svätého Ducha.

Po krátkom čase som ho prijal na modlitbu a začal som podávať pravdu Evanjelia v sile Ducha Svätého. Odvtedy môj život prešiel rôznymi okolnosťami. Ale pravda, ktorú som spoznal, sa nedá porovnať s ničím a zameniť za nič. Vnútri vo mne bol ukrytý Boh a ako prechádzali roky, začal som si uvedomovať, že manželstvo je moja dôležitá potreba. Táto situácia mi spôsobovala problémy, a tak som jeden deň zasvätil Pánovi na modlitbu.

Dni prechádzali, až prišiel čas, keď dobrý Boh dal odpoveď na moju prosbu, zocelil môj život svojím darom a neskôr mi dal aj tri požehnané deti. Stále mám jeden nenahraditeľný cieľ, dôjsť až do konca do nebeskej vlasti spolu so svojou rodinou. Ďakujem mu. Ježiš je môj Pán a môj Boh.

Vangelis Menexis

... pokračovanie článku zo strany 1

Kristus je nekonečné bohatstvo

Preto to, čo Boh chce, je naša spása a aby sme z nej mali radosť. On zaplatil cenu tým, že poslal svojho Syna na kríž Kalvárie. Spravodlivý zomrel za nespravodlivých. Lebo, ako nám hovorí apoštol Pavol, „**ako je napísané: Nieto spravodlivého ani jedného**“ (Rimanom 3:10). Takže krv Ježiša Krista, ktorá bola preliata na kríži Kalvárie, nás očisťuje od každého hriechu, keď sme si vedomí Božieho Slova. Apoštol Pavol nám hovorí: „**Lebo to je dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy. Lebo je jeden Boh, jeden aj prostredník Boha a ľudí, človek Kristus Ježiš, ktorý dal sám seba jako výmenné za všetkých, svedectvo to vo svojich časoch, na čo som ja postavený za**

TELEVÍZIA A INTERNET Nástroje a prostriedky závislosti (1. časť)

„**Všetko smiem, ale nie je všetko užitočné. Všetko smiem, ale nie všetko vzdeláva**“
(1 Korintským 10:23).

Ako bolo povedané Pánom skrze proroka Daniela, naozaj v týchto dňoch zažívame skutočnú explóziu vedomostí: „**A ty, Danielu, zavri tie slová a zapečat' knihu až do času, keď bude mať byť koniec. Mnohí budú zpytovať, a rozmnoží sa vedomosť**“ (Daniel 12:4).

Televízia, počítače, satelitná komunikácia, mobilné telefóny a internet sú len niektoré príklady pokroku v rámci komunikácie. Tvorivosť je bezpochyby dar Boha pre človeka. Otázka však je, ako nové vedomosti a ľudské výtvory využívame. Nezabúdajme, že nožom si môžeme narezať bochník chleba a najesť sa, alebo môžeme aj niekoho zabíjať.

V posledných rokoch vedci študovali vplyv televízie na deti. Detský mozog počas prvých pár rokov detského života rastie veľmi rýchlo. Keď deti sledujú televíziu, nezávisle na obsahu programu, prenos rýchlych zmien elektronického audiovizuálneho stimulu vytvára „skrat“ v detskom mozgu. Toto má za následok zníženú pozornosť v školskom veku, čo sa prejavuje znížením sústredenosti a chápania. Tento nedostatok pozornosti je primeraný času tráveného sledovaním televízie. Takže dve hodiny trávené sledovaním televízie denne predstavujú 20%! Rovnaké výsledky boli dosiahnuté i pri pasívnom sledovaní televízie, zatiaľ čo sa deti hrali alebo učili v tej istej miestnosti, v ktorej bol televízor.

V dnešnej dobe je veľkým problémom agresivita, ktorú u detí a adolescentov pozorujeme. Vedci konštatujú, že jej vysoké percento zapríčiňuje televízia, v závislosti od množstva času tráveného jej sledovaním. Rodiny, namiesto toho, aby venovali čas nadväzovaním vzájomného rozhovoru a rozvojom zdravých medziľudských vzťahov, trávia v tichosti hodiny pred televízorom. Spoločnosti vykonávajúce prieskum zistili, že deti vo veku od dvoch do šiestich rokov trávajú v priemere dve až päť hodín pred televízorom. Božie slovo nás informuje: „**Nemýľte sa Bohu sa nebude nikto posmievať. Lebo čokoľvek seje človek, to bude i žať.**“ (Galatským 6:7) A to, čo sa zaseje do detskej duše skrze televíziu,

hlásateľa a apoštola, hovorím pravdu v Kristovi, neklamem, za učiteľa pohanov vo viere a v pravde“ (1 Timoteovi 2:3-7).

Takže kráľovstvo Božie, ktorému sa človek začína tešiť v momente, keď prijíma Krista za svojho Spasiteľa a Záchrancu, je skutočným sľubom od Boha. A Boh chce, aby sa všetci ľudia tešili z jeho naplnenia. Za účelom tohto kráľovstva obetovali mnohí svoje životy; iní podstúpili prenasledovanie a súženia, aby zachovali svoju vernosť Ježišovi Kristovi. Ježiš Kristus je večným pokladom pre človeka a mali by sme si to uvedomiť, aby sme nestratili skvelú príležitosť, ktorú nám Boh dáva, a to je žiť naveky. Mali by sme si vážiť evanjelium Ježiša Krista a spraviť si z neho ústavu.

Apoštol Pavol hovorí: „**Lebo sa nehanbím za evanjelium Kristovo, lebo je mocou Božou na spasenie každému veriacemu, Židovi predne i Grékov. Lebo spravodlivosť Božia sa v ňom zjavuje z viery vo vieru, jako je napísané: Ale spravodlivý bude žiť z viery.**“ (Rimanom 1:16-17)

je katastrofálne.

Počas bežného víkendú vidia na základe priemerných výpočtov deti do veku 12 rokov 11 bitiek, 23 vrážd, 17 telesných zranení, 38 podpaľačstiev, a 25 stimulov so sexuálnym obsahom. Deti toto násilné správanie kopírujú (facky, údery, agresívny hlas, atď.) a používajú ich v každodennom živote. Sedem z desiatich ľudí pripisuje nárast zločinu, na ktorom sa podieľajú mladí, častému a systematickému prezentovaniu scén s násilím, podvodom, krádežami a vlámaním v televízii. Zo skupiny 100 mladých mužov obvinených za kriminálne činy 22 priznalo, že verne kopírovali scénky vysielané v televízii. Televízia vnucuje hrdinov nízkej morálnej hodnoty, ktorí sa aj napriek tomu stávajú pre malé deti vzormi v obliekaní, ústnom prejave a v spôsobe myslenia. Okrem toho je vplyv televíznych programov na detskú dušu taký veľký, že z detského vedomia vytláča akúkoľvek inú morálnu postavu (rodičov, učiteľov, atď.).

V roku 2004 boli v jednom z najrešpektovanejších lekárskeho časopisov uverejnené výsledky dvadsaťročného prieskumu, počas ktorého sa skúmalo telesné zdravie 1000 detí vo veku od 3 do 26 rokov. Zistilo sa, že deti, ktoré mali vo zvyku sledovať televíziu, trpeli obezitou, vysokým cholesterolom, zároveň fajčili a nemali dobrý zdravotný stav, a to v oveľa väčšej prevaha ako tie deti, ktoré televíziu nesledovali (The Lancet). Ďalším problémom je vysoký nárast krátkozrakých ľudí, čo je zapríčinené dlhodobým vystavovaním sa televízii, zatiaľ čo rýchle prechody v obraze a zvuku, ako napríklad v kreslených filmoch, môže u citlivých skupín a jedincov spôsobiť epilepsiu a encefalitídu. Horeuvedené prinútilo konzultantov-psychológov široko-známeho časopisu čitateľov vyzvať: „**Vypnite svoje televízory. Vaša rodina vám čoskoro poďakuje.**“

V kresťanskej rodine, ktorá očakáva príchod Pána, nie je hlavným bodom televízia, ale Evanjelium Ježiša Krista.

„**A zotrúvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách**“ (Skutky 2:42).

BOH JE ZHOVIEVAVÝ A ČAKÁ

Všetko, čo sa v našich životoch a na tomto svete deje, by nás malo podnietiť k premýšľaniu, aby sme došli k záverom, ktoré nás povedú tým správnym smerom. Nič nie je náhodné; nič sa nedeje bez toho, aby na to neexistoval dôvod. Nie je to náhoda, že sa výrazne zvýšil výskyt chorôb. Nie je náhoda, že sa v mnohých krajinách sveta dejú prírodné katastrofy. Všetky sú odkazmi, ktoré by mali človeka prebudiť, aby hľadal príčinu, kde leží tá správna odpoveď.

A odpovede na všetky otázky človeka sa vyskytujú v Božom Slove, a len v ňom. Božie Slovo nám hovorí, že čím viac sa zvyšuje hriech, tým viac sa zhorší život človeka. Božie Slovo nám hovorí: „**Smútiť a vádnuť bude zem; zomdleje a uvádne okruh sveta, zomdlejú vysokosti ľudu zeme, pretože i tá zem je poskvernená pod svojimi obyvateľmi, lebo prestúpili zákony, zmenili ustanovenie, zrušili večnú smluvu. Preto kľatba zožerie zem, a pykať budú tí, ktorí bývajú v nej. Preto budú horieť obyvatelia zeme, a zostane iba mizerný ľud, ale aj toho len málo.**“

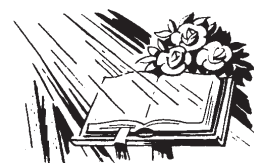
(Izaiáš 24:4-6)

Odmietanie Božieho Slova nám prináša tragické výsledky. Je istá vec, že Boh si neželá smrť hriešnika, ale aby sa nespravodlivý obrátil a žil. V tomto sa samozrejme prejavuje veľká láska Boha k človeku, za ktorého Boh „**svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.**“ Človek si musí uvedomiť, že kvôli hriechu je odsúdený na smrť a že jediná cesta k spásе je skrze Ježiša Krista. Božie Slovo nám hovorí: „**Lebo odplatou za hriech je smrť, ale darom Božím z milosti je večný život v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.**“ (Rimanom 6:23)

Skrze toto všetko, čo sa deje v živote človeka, Boh čaká na okamih, keď človek pochopí a uvedomí si, že je pre jeho úžitok požiadať Boha celým svojím srdcom a uniknúť všetkým týmto veciam, ktoré sa udejú, tešiť sa večnému životu a kráľovstvu Božiemu. Apoštol Peter v deň letnic, keď oslovil tisíce ľudí, ktoré ho počúvali, povedal: „**Zachráňte sa od tohoto pokolenia krivoľakého.**“ (Skutky 2:40)

Boh je zhovievavý a čaká, pretože Jeho vôľa je, ak je to možné, aby boli zachránení všetci ľudia; ako nám Božie Slovo hovorí: „**Ale to jedno, milovani, nech nie je skryté pred vami, že jeden deň je u Pána jako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. Neodkladá Pán váhajú so zasľúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu. Ale príjde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pominú nebesia s rachotom, a živý, rozpalený ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria.**“ (2 Peter 3:8-10)

Je teda isté, že veci na tomto svete sa len zhoršia a životy ľudí sa postupne stanú ťažšími. Takže, čo je pre nás dobré, kým je Boh zhovievavý, aby sme využili túto skvelú príležitosť, ktorá nám bola daná Bohom skrze Ježiša Krista a aby sme boli spasení. Božie Slovo, popisujúc všetko týkajúce sa posledných dní, hovorí: „**Každý, ktokoľvek bude vyzvať meno Pánovo, bude spasený.**“ (Skutky 2:21)

Rozhodnutie, ktoré sa nedá odpustiť

Existujú malé a veľké hriechy, všetky sú odpustiteľné, lebo Kristus je pripravený dať svoju milosť každému človeku, ktorý by bol akokoľvek hriešny. Existujú chyby, ktoré sa dajú napraviť, krivdy, ktoré sa dajú odstrániť, či už úplne alebo čiastočne. No jeden skutok, ktorý sa nedá nikdy odpustiť, je samovražda. Stáva sa pri ľuďoch, ktorí veria, že neexistuje nič iné okrem nich, a že sa nedá nič iné urobiť, len to, čo dokážu oni. Keď však zistia, že oni už nič nez môžu, poškodzuje sa ich osobnosť, nevidia žiadne riešenie, zomierajú najprv v duši, a tak vlastnou vraždou, samovraždou. Je to zločin taký, ako keby niekto zabil svoje vlastné dieťa alebo mamu. Má to však jedno veľké negatívum, že človek nemôže oľutovať a pokajať sa tak, ako keby spáchal iný zločin. Odchádza po spáchaní samovraždy rovno na večný súd.

Poviete si, ale veď existujú situácie, ktoré sú skutočne zúfalé. Čo s tým? Existuje zúfalstvo, ktoré sa nedá napraviť a prichádza hlboký smútok. Čokoľvek zlé by prišlo do nášho života, človek musí vedieť dve veci. Najprv to, že nemá právo prevíňovať sa voči samému sebe a druhé to, že stále existuje nádej. Tou nádejou je Kristus, aj vtedy, keď už

neexistuje nič iné. Keď Jairus poprosil Pána, aby prišiel k nemu domov uzdraviť jeho dcéru, ona už zomierala, a jej duša vychádzala z nej. Vtedy prišli k nemu známi od Jaira a vraveli, „neunúvaj už Pána, tvoja dcéra už zomrela. Ale Pán hneď povedal Jairovi, „neboj sa, len ver! Teraz, keď zomrela,“ nie je už neskoro? Je neskoro pre človeka, ale nie pre Boha. Dievčatko bolo vzkriesené. Ježiš Kristus ho vzkriesil. Nikdy nikto nemôže povedať, že je všetko stratené a neexistuje nádej, keďže žije a existuje naša nádej v Krista. Je to dôležitá príčina na to, aby sme verili, že všetko pôjde dobre. „**Kto je medzi vami taký, ktorý sa bojí Hospodina a počúva na hlas jeho služobníka? Kto taký, ktorý chodi vo tmách a nemá jasú svetla? Nech sa nadeje na meno Hospodina a nech sa spoľahne na svojho Boha!**“ (Izaiáš 50. 10)

Znamená to, že keď je všetko zatemnené a neprichádza od nikiaľ svetlo, keď sú zatvorené všetky dvere a neexistuje žiadne východisko, máme pozrieť hore. Zavolať Jeho meno. Meno Pána Ježiša Krista.

Ak veríš, bojíš sa Boha a počúvaš Jeho vôľu, opri sa o Neho. On zapôsobí zázračne a ty uvidíš, ako sa premieňa celá situácia a riešia všetky problémy. Nie samovražda! Skrze samovraždu ide človek od zločinu rovno na večný súd.

ODOBRATIE CIRKVI

... pokračovanie článku:

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

Odobratie cirkvi do ponebeských oblastí je neodkladná vec. Patrí do Božieho plánu, ktorý má Boh s človekom. Boh každý svoj plán naplní, či už v Neho veríme alebo nie. Preto lepšie je pre človeka veriť vo všetko, čo je napísané v Svätom Písme. Ono samo hovorí: „**Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová nikdy, pokiaľ sa nenaplnia**“. Keď nastane tá pravá chvíľa, ktorú nikto z ľudí nepozná, nebeský Otec pošle svojho Syna do ponebeských oblastí, aby si odobral svoju cirkev k sebe. Ale keďže telo a krv nemôžu dosiahnuť kráľovstvo Božie, a ani porušiteľnosť nezdedí neporušiteľnosť, musí sa udiat veľké, pre mnohých až neuveriteľné, tajomstvo. Je to veľký zázrak, na ktorý očakáva celá cirkev, pretože pre ňu to bude aj veľkým vykúpením.

Apoštol Pavol to takto opisuje najprv v 1. liste Korint'anom 15:50-58 „**Ale to hovorím, bratia, že telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie, ani porušenosť nezdedí neporušiteľnosti. Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zotrúbení poslednej trúby. Lebo**

zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení. Lebo toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť. A keď toto porušiteľné obliecť neporušiteľnosť, a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo. Smrť, kde je tvoj osten? Kde, peklo, tvoje víťazstvo? Osten smrti je hriech, a moc hriechu je zákon. Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista. A tak, moji milovaní bratia, buďte pevní, nepohnutelní, rozhojňujúci sa vždycky v diele Pánovom vediač, že vaša práca nie je márna v Pánovi.“ a aj v 1. liste Tesaloničanom 4:13-18 „**Ale nechceme, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli, aby ste sa nermútili ako aj ostatní, ktorí nemajú nádeje. Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním. Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelením, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpí s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv, potom my živí ponechaní budeme razom s nimi**

ČO HOVORÍ BOŽIE SLOVO: Hriešnik môže byť spasený skrze skutky milosrdenstva

Všetci ľudia chcú byť spasení, či už vedome alebo podvedome, či veria vo večné kráľovstvo alebo nie. Všetci z nich cítia potrebu pre zmenu vo svojom živote, ktorá by ich priviedla k pokoju mysle, radosti ducha a k večnej láske. Tí pobožní ľudia, ktorí ignorujú evanjelium, a týmto i dielo Ježiša Krista, odporúčajú ľuďom, aby konali dobré skutky, skutky milosrdenstva. Niekedy dokonca doporučujú desať prikázani Mojžiša. Tieto prikázania však existovali pred tým, než Kristus prišiel na svet, a keby človek mohol byť spasený ešte pred kázaním evanjelia skrze desať prikázani, Ježiš Kristus by nebol býval prišiel na svet kázať a zomrieť na kríži pre naše hriechy. Nikto nemohol byť spasený skrze týchto desať prikázani, ani nikto nemohol nikdy priznať, že prijal večný život a večnú spásu. Všetci ľudia sú hriešni a chcú dostať odpustenie a záchranu pred hriechmi. Ale ako? Tým, že konajú skutky milosrdenstva, vyhladia svoje hriechy? Ak niekto príde pred súd a spáchal nejaký zločin a tvrdí, že je dobrým človekom a koná milosrdné a dobré skutky, nechá ho sudca odísť bez potrestania? Samozrejme sa berie do úvahy čistý život, ale toto na oslobodenie pred odsúdením nestačí. Človek musí najskôr činiť pokánie a dostať odpustenie od Spravodlivého Sudcu, a toto sa

stane, keď niekto verí v dielo, ktoré Kristus vykonal tým, že zomrel na kríži. „**A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtý pre naše nepravosti; kázeň nášho pokoja bola vložena na neho, a jeho sinavicou sme uzdravení.**“ (Izaiáš, 53:5)

Žiadny milosrdný skutok nás nemôže zbaviť hriechu, ale len obeť Ježiša Krista „**ako bezvadného a nepoškvrneného baránka**“. Čo by sme teraz mali robiť? Mali by sme činiť pokánie a požiadať Pána, aby prišli časy obnovy. Žiadna obeť nemôže spasiť. Boh nežiada žiadne obeť, ale len našu vieru v Ježiša Krista, „**ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil**“ (Efežanom, 2:8-9). Apoštol Peter hovorí, „**vediac, že nie porušiteľnými vecmi, striebrom alebo zlatom, ste vykúpení z márneho svojho obcovania, podaného otcami, ale drahocennou krvou jako bezvadného a nepoškvrneného baránka, Krista**“ (1 Peter, 1:18-19). Samozrejme, znovuzrodené Božie dieťa ponúka ovocie pokánie, ktoré sa vyjadruje v tom, že koná dobré skutky, keďže vie, že **vera bez skutkov je mŕtvou vierou** (Jakub, 2:17). Jeho život je plný milosrdných skutkov, ktoré konali všetci svätí Boží ľudia, ako napríklad Kornelius a Dorkas.

vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.“ Udeje sa to v okamihu, ako sme to aj postrehli v tom prvom verši. Vzkriesenie tých, ktorí pred nami zosnuli v Pánovi a naše premenenie bude trvať tak dlho, ako keď niekto mihne okom. Boh je všemohúci a urobí to skrze svojho Svätého Ducha. To, čo je pre nás nemožné, nie je nemožné pre Boha. Niekde bude deň, niekde noc. Niekde sa bude spať, a niekde pracovať kvôli časovému pásmu. „**Ktokoľvek by hľadal zachrániť svoju dušu, ztratí ju; a ktokoľvek by ju ztratil, splodí ju k životu. Hovorím vám, že tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú spolu mlieť; jedna bude vzatá a druhá**

zanechaná. Dvaja budú na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. A oni mu odpovedali a riekli: Kde, Pane? A on im povedal: Kde bude telo, tam sa shromaždia aj orli.“ (Ev. Lukáša 17:33-37).

Odobratí budú tí, ktorí veria, čakajú a sú pripravení. Dostanú nové telo, v ktorých budú odobratí v Svätom Duchu do Božieho kráľovstva, kde nebude už ani bolesť, ani trápenie. Aby si spravodlivo podľa ich viery a aj skutkov mohli odniesť pravdivé Božie zaslúbenie. „**Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.**“

(2 list Petra 3:11-13)

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍČ
Kpt. Nálepku 121, Giraltovec 087 01, SLOVENSKO,
tel. 0914 251 742

Po-St-Pi 19.00 - 20.00 hod., Ne 10.30 - 12.00 hod.
www.bozieslovo.sk www.wordfogod.gr